

iocan

revista de proză scurtă

MACHADO

NGUYEN

MUNTEANU

GOMBOȘ

CODRESCU

CRĂIȚĂ

CREȚU

AJULE

SIBIȘTEANU

GEACĂR

STOICA

BĂNCILĂ

GEORGESCU GROZA

UNK

COBZAC

MIHĂESCU

Murphy ar fi în stare să spună, în răspăr cu toate concluziile care l-au făcut celebru, că un lucru bine făcut generează constant altele pe măsură.

Florin Iaru / **Unde nu merge mia, merge suta / 5**

I-am oferit un loc unde să stea peste noapte și mi-a mulțumit. M-am trezit cu un cuțit la gât și o mână pe sân.

Carmen Maria Machado / **INVENTAR / 15**

— Eu v-am salvat, lașule! i-a strigat ea tatei, iar el s-a mulțumit să-i zâmbească vag sergentului de poliție care, cum stăteam toți trei la masa din bucătărie, își scria raportul de constatare.

Viet Thanh Nguyen / **Ani de război / 25**

Mama mi-a făcut semn să plec, iar lui i-a spus doar atât: Măine îți faci bagajele și te cari, ai auzit?

Și uite-așa a plecat Mi..

Bogdan Munteanu / **Bo și Mi / 45**

Pielea ei, frumos bronzată cu doar o seară înainte, când părinții o văzuseră ultima oară, căpătase culoarea verde a patinei pe care o aveau statuile din centru.

Cătălin Gomboș / **Ciudatele întâmplări care au dus la abandonarea Bucureștilor Noi / 49**

— E așa frumoasă! Roz, fină. E perfectă, spuse ea zâmbind, privind-o așa cum privește un copil o înghețată pentru prima oară.

Gia Codrescu / **Smoothie cu spirulină / 67**

Cristina, 21 de ani, descriere: „Imi place sa desenez. Am de fapt 18 ani, greseala mea :) si sunt iubitoare de pisici. I love dancing and going with the flow” apăs butonul cu inimoara verde.

Mihai Crăiță / **TINDER / 71**

Se chinui de vreo două ori, cu degetele pline de amidon, să schimbe, dar nu reuși. Telecomanda era moartă. Îi veni s-o arunce în lighean, dar se mulțumi, pînă la urmă, s-o blastăme răgușit.

Tudor Crețu / **Telecomenzi / 77**

Apucă stiloul și începu să treacă cu penița peste linie și pielea capului până când la suprafață începu să străbată un roșu întunecat. Continuă să-i scrie capul. Până ajunsese la os. Și mai departe, *direct pe craniu*.

Respect pentru oameni și cărți

Emilia Ajule / **Fata cu creierii / 89**

Printre prietenele ei, soție de militar era idealul pentru o femeie. Ce să vrei mai mult decât un bărbat puternic, în uniformă, care să te iubească și să te respecte..

Horea Sibișteanu / **Orașul cu taxiuri albe / 97**

Îmi trimite mesaje, unul după altul: „Dragostea noastră învinge toate greutățile vieti.” „Fi puternica.” „Mie dor de tine.”

Diana Geacăr / **Adormita / 103**

Arătau ciudat îmbrăcați ca de duminică, nu chiar în negru, dar cu siguranță în cele mai întunecate haine pe care le avuseseră..

Alexandra Stoica / **Nimeni acasă / 115**

Lumea literară respira și ea fenomenul prin toți porii, scriitorii aducând noi și noi elogii lui Horațiu și al său carpe diem, în timp ce editurile înfloreau, titluri ca Ziua Morții – ghid de supraviețuire sau Cum mi-am petrecut Ziua Morții devenind rapid best seller-uri..

Mariana Băncilă / **FRAGIL / 119 / Han Solo / 122**

— Domnu' Liviu, ăștia mă mănîncă de vie. Vă rog a unsprezecea oară să mă lăsați să-mi dau demisia, că nu mai pot! Dacă mă sechestra și pe mine, cum vă mai sco-team, cum?

Irina Georgescu Groza / **Chiftelele iubirii / 125**

Musafira mea e asiatică, trebuie să recunosc că asta îmi place, pare curățică, deși un miros greu și imposibil de definit uple imediat încăperea..

Ioana Unk / **Crossover / 137**

Hârș! a auzit bătrânul cum a şuierat vârful coasei înainte să-i despice capul, așa cum el ani de-a rândul a despicat vara pepeni roșii și zemoși.

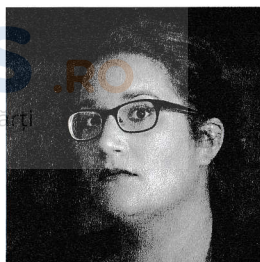
Alina Cobzac / **Condiții noi / 143**

Alături sunetul piuliței și sunetul vocilor deveneau tot mai vesele, tot mai animate. Loloi se pare că spusese o glumă, că doamna Dănuț dădu drumul unui ris cu spasmuri, fără sfîrșit.

Gib I. Mihăescu / **Semnele lui Dănuț / 149**

Carmen Maria Machado a debutat cu volumul de povestiri *Corul ei și alte desfătări*, în 2017.

Printre scriitorii care au marcat-o, Machado îi menționează, printre alții, pe Ray Bradbury și pe Gabriel García Márquez. Câștigătoare a *National Book Critics Circle Award*, *John Leonard Prize* 2018. Nominalizată la *International Dylan Thomas Prize* 2018

Carmen Maria MACHADO

INVENTAR

O fată. Ne-am întins una lângă alta pe mocheta mucegăită din pivnița ei. Părinții ei erau la etaj; le-am spus că ne uităm la *Jurassic Park*.

— Eu sunt tata, tu ești mama, a zis ea.

Mi-am dat jos tricoul, ea și l-a dat pe-al ei și am rămas pur și simplu așa, uitându-ne una la alta. Mi-am simțit inima fluturându-mi sub buric, dar îmi făceam griji în legătură cu păianjenii cu picioare lungi și să nu ne găsească părinții ei. N-am văzut niciodată *Jurassic Park*. Cred că nici n-am să-l văd vreodată.

Un băiat, o fată. Prietenii mei. În camera mea, în patul meu uriaș, am băut șampanie slabă, fructată, pe care o furaserăm. Am râs și ne-am trecut sticlele de la unul la altul.

— Ce-mi place la tine, a zis ea, e cum reacționezi. Ai reacții atât de amuzante, la absolut tot. Ca și cum ai trăi totul extrem de intens.

El a încuviințat din cap. Ea și-a îngropat fața în gâtul meu și a zis „Așa”, cu buzele lipite de pielea mea. Am râs. Eram stresată și surescitată. Mă simțeam ca o chitară și ca și cum cineva răsuca cheile acesteia și coardele mele erau tot mai strânse. Își fluturau genele pe pielea mea și-mi răsuflau în urechi. Am gemut și m-am zvârcolit și am plutit pe marginea orgasmului minute în șir, deși nu mă atingeau nimeni acolo, nici măcar eu.

Doi băieți, o fată. Unul dintre ei, prietenul meu. Părinții lui erau plecați din oraș, așa că am dat o petrecere la el acasă. Am băut limonadă amestecată cu vodcă, și el m-a încurajat să fac dragoste cu iubita prietenului său. Am început să ne sărutăm – nu prea convinse – apoi ne-am oprit. Băieții au început să se sărute și i-am privit mult timp, plictisite, dar prea bete ca să ne ridicăm în picioare. Am adormit în dormitorul pentru oaspeți. Când m-am trezit, aveam vezica tare ca un pumn. Am coborât tiptil în antreu și am văzut că cineva răsturnase o limonadă cu vodcă pe podea. Am încercat să șterg. Băutura distrusese lustrul marmurei. Mama prietenului meu mi-a găsit chiloții în spatele patului câteva săptămâni mai târziu și i i-a dat lui, spălați, fără niciun cuvânt. E ciudat cât de mult îmi lipsește mirosul acela floral și chimic de haine curate. Acum nu mă pot gândi decât la balsam de rufe.

Un bărbat. Zvelt și înalt. Atât de slab, că-i văd osul pubian, care mi se pare ciudat de sexy. Ochi cenușii. Zâmbet în colțul gurii. Îl cunoșteam de aproape un an, din octombrie trecut, când ne întâlniserăm la o petrecere de Halloween. (Eu nu eram costumată; el era îmbrăcat în Barbarella.) Am băut în apartamentul lui. Era stresat și mi-a făcut un masaj. Eram stresată, așa că l-am lăsat. Mi-a masat spatele timp îndelungat.

A zis:

— Mi-au obosit mâinile.

Eu am zis „Ah” și m-am întors spre el. M-a sărutat și avea fața aspră, nebărbierită de câteva zile. Simțeam miros de drojdie și notele de vârf ale unui parfum scump. S-a întins peste mine și ne-am sărutat o vreme. În mine, doar junghiuri plăcute. M-a întrebat dacă-mi poate atinge sânul, și eu i-am petrecut mâna în jurul lui. Mi-am scos tricoul și am simțit cum o picătură de apă mi se prelinge pe șira spinării. Mi-am dat seama că se întâmplă, chiar se întâmplă. Ne-am dezbrăcat amândoi. El a rulat prezervativul și s-a suit pe mine. M-a durut mai tare decât orice altceva, vreodată. El a terminat, eu nu. Când a ieșit din mine, prezervativul era plin de sânge. Și l-a scos și l-a aruncat. Simțeam

cum îmi zvâcnește tot corpul. Am dormit pe un pat mult prea mic. A doua zi, el a insistat să mă conducă cu mașina înapoi la cămin. În camera mea, mi-am dat jos hainele și m-am înfășurat într-un prosop. Încă mai miroseam a el, a noi doi și mai voiam. Mă simțeam bine, ca un adult care face uneori sex și are o viață. Colega mea de cameră m-a întrebat cum a fost și m-a îmbrățișat.

Un bărbat. Un tip cu care ieșeam. Nu-i plăceau prezervativele, m-a întrebat dacă iau anticoncepționale, a ieșit din mine, pentru orice eventualitate. O mare harababură.

O femeie. O relație cu intermitențe. Colegă de la Organizația Sistemelor de Calculator. Păr lung, șaten, până la fund. Era mai tandră decât mă așteptam. Am vrut să-i fac sex oral, dar era prea stresată. Ne-am sărutat și ea și-a strecurat limba în gura mea și, după ce-a plecat acasă, mi-am dat drumul de două ori în răcoarea tăcută a apartamentului meu. Doi ani mai târziu, am făcut sex pe terasa cu pietriș a clădirii unde aveam biroul. Cu patru etaje sub trupurile noastre, codul meu rula în fața unui scaun gol. După ce-am terminat, am ridicat privirea și am observat un bărbat în costum privindu-ne de la fereastra unui zgârie-nori alăturat, cu mâna în pantaloni.

O femeie. Ochelari rotunzi, păr roșu. Nu mai știu unde-am cunoscut-o. Ne-am drogat și ne-am futut și, din greșeală, am adormit cu mâna înăuntrul ei. Ne-am trezit înainte de ivirea zorilor și am străbătut orașul, spre un birt non-stop. Burnița și, când am ajuns acolo, picioarele noastre în sandale erau amorțite de frig. Am mâncat clătite. Cănille ni s-au golit și, când ne-am uitat după chelneriță, am văzut că se uita la știri, la televizorul ca vai de el, ce atârna din tavan. Femeia și-a mușcat buzele și cafetiera din mână i s-a înclinat și câteva picături mari au căzut pe linoleum. Ne-am uitat la prezentator, care a clipit și a fost înlocuit de o listă de simptome date de virusul ce înflorește în statul alăturat, în nordul Californiei. Când a revenit pe ecran, prezentatorul a repetat că avioanele nu mai zboară, granița statală a fost închisă și virusul a fost, se pare, izolat. Când chelnerița a venit la noi, părea absentă.

— Aveți pe cineva acolo? am întrebat și ea a încuviințat, cu ochii plini de lacrimi.

M-am simțit groaznic că am întrebat-o.

Un bărbat. L-am cunoscut la barul de la colțul străzii pe care stăteam. Ne-am sărutat în patul meu. El mirosea a vin acru, deși băuse vodcă. Am făcut

sex, dar i s-a înmuiat pe drum. Ne-am mai sărutat. A vrut să-mi facă sex oral, dar eu n-am vrut. S-a enervat și a plecat, trântind ușa de plasă atât de tare, că raftul meu cu mirodenii a sărit din bolțuri și s-a făcut praf pe podea. Căinele meu a lipăit toată nucșoara și a trebuit să-i dau cu forța sare, ca să-l fac să vomite. Plină de adrenalină, am făcut o listă cu toate animalele pe care le-am avut la viața mea – șapte, cu tot cu cei doi pești Betta, care au murit la o săptămână unul de altul, pe când aveam nouă ani – și o listă cu toate mirodeniile din supa *pho*¹. Cuișoare, scortişoară, anason stelat, coriandru, ghimbir, păstăi de cardamom.

Un bărbat. Cu cincisprezece centimetri mai scund decât mine. I-am explicat că site-ul la care lucram începea să piardă rapid clienți, fiindcă nimeni nu voia ponturi bizare despre fotografii în timpul unei epidemii, și în dimineața aia fusesem dată afară. Mi-a făcut cinste cu cina. Am făcut sex în mașina lui, fiindcă el avea colegi de cameră, iar eu nu mă puteam duce acasă în clipa aia, și el și-a strecurat mâna în sutienul meu, și mâinile lui erau perfecte, al naibii de perfecte, și am căzut amândoi pe bancheta, prea mică, din spate. Mi-am dat drumul pentru prima oară în două luni. A doua zi l-am sunat și i-am lăsat un mesaj pe robot, în care i-am spus că m-am simțit bine și aș vrea să ne mai vedem, dar nu m-a sunat înapoi.

Un bărbat. Avea o meserie care implica muncă fizică grea, nu mai știu exact ce anume, și avea pe spate un tatuaj cu un șarpe boa, sub care era scrisă greșit o expresie latinească. Era puternic și mă putea ridica și fute lipită de un perete și a fost cea mai palpitantă senzație pe care o avusesem vreodată. Am spart câteva rame de fotografii cu ocazia asta. Și-a folosit mâinile, iar eu mi-am coborât unghiile pe spatele lui, și el m-a întrebat dacă o să-mi dau drumul pentru el, și eu am zis:

— Da, da, o să-mi dau drumul pentru tine, da, da.

O femeie. Păr blond, voce obraznică, prietena unui prieten. Ne-am căsătorit. Nu știu nici azi dacă am rămas cu ea fiindcă voiam să rămân sau fiindcă mă temeam de chestia de care se molipsea lumea din jurul nostru. În mai puțin de un an, relația a început să scârțâie. Țipam mai mult decât făceam sex sau chiar decât vorbeam. Într-o noapte, am avut o ceartă care m-a lăsat

¹ Supă vietnameză cu tăieței.

cu lacrimi în ochi. După asta, ea m-a întrebat dacă vreau să ne futeam și s-a dezbrăcat înainte să-i răspund. Când s-a terminat și ea era la duș, mi-am făcut valiza, m-am suit în mașină și-am plecat.

Un bărbat. Șase luni mai târziu, în negura de după divorț. L-am cunoscut la o înmormântare, a ultimului membru supraviețuitor din familia lui. Eu eram în doliu, el, la fel. Am făcut sex în casa goală ce-i aparținuse fratelui său și soției și copiilor fratelui său, toți morți acum. Ne-am futut în fiecare cameră, inclusiv în hol, unde nu mi-am putut îndoi pelvisul cum trebuia pe parchetul tare și l-am ajutat să termine, cu mâna, în fața dulapului pentru așternuturi, acum gol. În dormitorul principal, m-am văzut în oglinda de la măsuta de toaletă în timp ce-l călăream, și luminile erau stinse, și pielea noastră era argintie de la lumina lunii și, când și-a dat drumul în mine, mi-a zis:

— Îmi pare rău, îmi pare rău!

A murit o săptămână mai târziu, de mâna lui. M-am mutat din oraș, către nord.

Un bărbat. Din nou, ochi cenușii. Nu-l mai văzusem de atât de mulți ani. M-a întrebat ce fac și i-am spus unele lucruri; pe altele, nu. Nu voiam să plâng în fața bărbatului căruia îi dăruisem virginitatea mea. Părea, cumva, greșit. M-a întrebat câți am pierdut și i-am zis:

— Pe mama, pe colega mea de cameră din facultate.

Nu am pomenit de faptul că mi-am găsit mama moartă și nici de cele trei zile ce-au urmat, pe care le-am petrecut cu medici îngrijorați, care-mi examinau ochii în căutarea primelor simptome, și nici de cum am reușit să scap din zona de carantină.

— Când te-am cunoscut, a zis el, erai al naibii de tânără.

Trupul său îmi era familiar, dar deopotrivă străin. Arăta mai bine acum, și eu la fel. Când a ieșit din mine, aproape că m-am așteptat să văd sânge, dar, evident, nu era. În anii ce trecuseră între noi, se făcuse mai frumos, mai mediativ. M-a surprins faptul că am început să plâng lângă chiuveta din baie. Am pornit robinetul, ca să nu mă audă.

O femeie. Brunetă. Fostă angajată la CCPB¹. Am cunoscut-o la o adunare comunitară la care ne-au învățat cum să ne facem rezerve de alimente și cum

¹ Centrul pentru Controlul și Prevenirea Bolilor.

să gestionăm posibilele focare epidemice din cartierele noastre, în eventualitatea în care virusul ar reuși să treacă de zona aflată în carantină. Nu mă mai culcasem cu o femeie de când eram cu soția mea, dar, în clipa în care și-a ridicat cămașa, mi-am dat seama cât de mult tânjiseam după sâni, umezeală, guri moi. Avea chef de pulă și i-am făcut pe plac. După asta, a trasat cu degetul urmele pe care le lăsase harnașamentul în pielea mea și mi-a mărturisit că nimeni nu reușea, deocamdată, să facă un vaccin.

— Dar porcăria asta nu se transmite decât prin contact fizic, a zis ea. Dacă oamenii ar înțelege să stea departe unii de alții...

A tăcut. S-a ghemuit lângă mine și am adormit. Când m-am trezit, era complet absorbită de vibrator și m-am făcut că dorm în continuare.

Un bărbat. Mi-a pregătit cina în bucătăria mea. Nu rămăseseră prea multe legume în grădină, dar s-a descurcat cu ce-a găsit. A încercat să-mi dea să mănânc, dar i-am luat lingura din mână. Mâncarea n-avea gust rău. Curentul a căzut pentru a patra oară în săptămâna respectivă, așa c-am mâncat la lumina lumânării. Îmi plăcea această idilă, venită la momentul nepotrivit. Când ne-am futut, mi-a atins fața și a zis că sunt frumoasă, iar eu mi-am smucit capul ca să-i desprind degetele de pe fața mea. Când a făcut-o a doua oară, l-am apucat de bărbie și i-am zis să tacă. Și-a dat drumul imediat. Nu i-am răspuns la telefoane. Când s-a anunțat la radio că virusul a reușit cumva să ajungă în Nebraska, mi-am dat seama că trebuie să plec spre Est, și asta am făcut. Am părăsit grădina, locul în care era îngropat câinele meu, masa de pin pe care scrisesem atât de nerăbdătoare atât de multe liste – arbori sau arbuști ce începeau cu litera *m*: măr, mimoză, mahon, magnolie, mangrovă, mesteacăn, mango, mur, măceș; state în care am locuit: Iowa, Indiana, Pennsylvania, Virginia, New York –, lăsând un talmeș-balmeș de litere ilizibile imprimate în lemnul moale. Mi-am scos toate economiile și am închiriat o căsuță lângă ocean. După câteva luni, proprietarul, care stătea în Kansas, a încetat să-mi mai încaseze cecurile.

Două femei. Refugiate din statele din Vest, care au condus întruna până când li s-a defectat mașina, la un kilometru și ceva de căsuța mea. Au bătut la ușa mea și au stat cu mine două săptămâni, în timp ce încercam să ne dăm seama cum să reparăm mașina și s-o facem să pornească. Într-o noapte am băut vin și am vorbit despre carantină. Generatorul trebuia pornit la manivelă și una dintre ele s-a oferit s-o facă. Cealaltă s-a așezat lângă mine și și-a stre-